

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 19.4.2023
C(2023) 2578 final

ANNEX

PRILOGA

k

SPOROČILU KOMISIJE

Odobritev vsebine osnutka uredbe Komisije o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis* za podjetja, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena

PRILOGA
UREDBA KOMISIJE (EU) .../...
z dne XXX

**o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije
pri pomoči *de minimis* za podjetja, ki opravljajo storitve
splošnega gospodarskega pomena**

OSNUTEK

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) in zlasti člena 108(4) Pogodbe,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU) 2015/1588 z dne 13. julija 2015 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije za določene vrste horizontalne državne pomoči¹ in zlasti člena 2(1) Uredbe,

po posvetovanju s Svetovalnim odborom za državno pomoč,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Izkušnje Komisije na področju uporabe pravil o državni pomoči za podjetja, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena v smislu člena 106(2) PDEU, so pokazale, da se lahko zgornja meja, pod katero se šteje, da ugodnosti, dodeljene tem podjetjem, ne vplivajo na trgovino med državami članicami ali ne povzročajo izkrivljanja konkurence ali nevarnosti za tako izkrivljanje, v nekaterih primerih razlikuje od splošne zgornje meje *de minimis* iz Uredbe (EU) XXX. Za vsaj nekatere od teh ugodnosti je verjetno, da pomenijo nadomestilo za dodatne stroške, povezane z opravljanjem storitev splošnega gospodarskega pomena. Poleg tega ima veliko dejavnosti, ki jih lahko opredelimo kot storitve splošnega gospodarskega pomena, ozemeljsko omejeno področje uporabe.
- (2) Na tej podlagi je Komisija leta 2012 sprejela Uredbo (EU) št. 360/2012², ki vsebuje posebna pravila *de minimis* za podjetja, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena. V skladu s členom 2(2) navedene uredbe naj bi za pomoč, dodeljeno podjetjem, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena, veljalo, da ne vpliva na trgovino med državami članicami ali ne povzroča izkrivljanja konkurence ali nevarnosti za tako izkrivljanje, če skupni znesek pomoči, dodeljene za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, ki jo prejme upravičeno podjetje, ne presega 500 000 EUR v katerem koli obdobju treh proračunskih let.

---

¹ UL L 248, 24.9.2015, str. 1.

² Uredba Komisije (EU) št. 360/2012 z dne 25. aprila 2012 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis* za podjetja, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena (UL L 114, 26.4.2012, str. 8).

- (3) Ta uredba je bila spremenjena z Uredbo Komisije (EU) 2020/1474³, da se je obdobje njene uporabe podaljšalo do 31. decembra 2023 in da se je omogočilo, da podjetja, ki so postala podjetja v težavah zaradi COVID-19, ostanejo upravičena na podlagi Uredbe (EU) št. 360/2012 v obdobju od 1. januarja 2020 do 30. junija 2021.
- (4) Glede na izkušnje, pridobljene pri uporabi Uredbe (EU) št. 360/2012, kakor je bila spremenjena z Uredbo 2020/1474, je primerno navedeno uredbo revidirati, zlasti da se uskladi s splošno uredbo *de minimis* (EU) št. XXX in ker bo prenehala veljati 31. decembra 2023.
- (5) Zgornjo mejo pomoči *de minimis*, ki jo lahko za storitve splošnega gospodarskega pomena prejme enotno podjetje na državo članico v katerem koli obdobju treh let, je primerno povečati na 650 000 EUR. Ta zgornja meja odraža inflacijo, do katere je prišlo od začetka veljavnosti Uredbe (EU) št. 360/2012, in verjetni ocenjeni razvoj v obdobju veljavnosti te uredbe. Ta zgornja meja je potrebna, da se za vsak ukrep, ki ga zajema ta uredba, lahko šteje, da ne vpliva na trgovino med državami članicami in ne izkrivlja oziroma ne bi mogel izkrivljati konkurence.
- (6) Pri odločanju, ali se ta zgornja meja upošteva, bi bilo treba uporabljati proračunska leta, ki jih za fiskalne namene uporablja podjetje v zadevni državi članici. Zadevno obdobje treh zaporednih let bi bilo treba določiti za vsak primer posebej, kar pomeni, da se pri vsaki novi dodelitvi pomoči *de minimis* določi skupni znesek pomoči *de minimis*, ki je bila dodeljena v zadevnem proračunskem letu ter prejšnjih dveh proračunskih letih. Pomoč, ki jo dodeli država članica, bi bilo treba v ta namen upoštevati tudi, če se v celoti ali delno financira iz sredstev, ki izvirajo iz Unije in so pod nadzorom države članice. Ukrepi pomoči, ki presegajo zgornjo mejo pomoči *de minimis*, se ne bi smeli razdeliti na več manjših delov, da bi lahko bili ti deli znotraj področja uporabe te uredbe.
- (7) Za namene pravil o konkurenci iz PDEU je podjetje vsak subjekt, ki je fizična ali pravna oseba in ki opravlja gospodarsko dejavnost, ne glede na njegov pravni status in način financiranja⁴. Sodišče Evropske unije je pojasnilo, da je treba za subjekt, ki „z nadzornim deležem v družbi dejansko izvršuje ta nadzor tako, da neposredno ali posredno sodeluje pri njenem upravljanju“, šteti, da sodeluje pri gospodarski dejavnosti te družbe. Zato je treba subjekt sam šteti za podjetje v smislu člena 107(1) PDEU⁵. Sodišče Evropske unije je odločilo, da bi bilo treba vse subjekte, ki jih nadzira (na pravni ali dejanski podlagi) isti subjekt, obravnavati kot enotno podjetje⁶. Zaradi pravne varnosti in za zmanjšanje upravnega bremena bi morala ta uredba zagotoviti jasen in izčrpen seznam meril za določitev, kdaj se dve ali več podjetij znotraj iste države članice obravnava kot enotno podjetje. Komisija je izmed že ustaljenih meril za opredelitev „povezanih podjetij“ kot del opredelitve malih in srednjih podjetij (MSP) iz

³ Uredba Komisije (EU) 2020/1474 z dne 13. oktobra 2020 o spremembi Uredbe (EU) št. 360/2012 glede podaljšanja njenega obdobja uporabe in časovno omejenega odstopanja za podjetja v težavah, da bi se upošteval učinek pandemije COVID-19 (UL L 337, 14.10.2020, str. 1).

⁴ Sodba Sodišča z dne 10. januarja 2006, Ministero dell'Economia e delle Finanze/Cassa di Risparmio di Firenze in drugi, C-222/04, ECLI:EU:C:2006:8, točka 107.

⁵ Glej prejšnjo opombo, točki 112 in 113.

⁶ Sodba Sodišča z dne 13. junija 2002, Nizozemska/Komisija, C-382/99, ECLI:EU:C:2002:363.

Priporočila Komisije 2003/361/ES⁷ in Priloge I k Uredbi Komisije (EU) št. 651/2014⁸ izbrala merila, ki ustrezajo namenu te uredbe. Ta merila bi se morala glede na področje uporabe te uredbe uporabljati za MSP in velika podjetja ter zagotoviti, da se pri uporabi pravila *de minimis* skupina povezanih podjetij šteje za enotno podjetje. Vendar se podjetja, ki so neposredno povezana zgolj z istim javnim organom ali organi, niso pa povezana med seboj, ne bi smela obravnavati kot povezana podjetja. Zato bi se moral upoštevati posebni položaj podjetij, ki jih nadzira(-jo) isti javni organ(-i), ki lahko samostojno odloča(-jo).

- (8) To uredbo bi bilo treba uporabljati samo za pomoč, dodeljeno za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena. Upravičeno podjetje bi bilo zato treba v pisni obliki pooblastiti za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, v zvezi s katerimi je bila odobrena pomoč. Čeprav bi moralo biti podjetje v aktu o pooblastitvi obveščeno o storitvi splošnega gospodarskega pomena, za katero je dodeljena pomoč, akt ne bi moral nujno vsebovati vseh podrobnih informacij, kot so določene v Sklepu Komisije 2012/21/EU⁹.
- (9) Ker v sektorjih primarne proizvodnje kmetijskih proizvodov, ribištva in akvakulture veljajo posebni predpisi, ker so podjetja v teh sektorjih redko pooblaščen za izvajanje storitev splošnega gospodarskega pomena in ker obstaja nevarnost, da bi pri teh sektorjih zneski pomoči, ki so manjši od zgornje meje, določene v tej uredbi, lahko izpolnili merila iz člena 107(1) PDEU, se ta uredba za zadevne sektorje ne bi smela uporabljati.
- (10) Glede na podobnosti med predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov na eni ter nekmetijskih proizvodov na drugi strani naj bi se ta uredba ob izpolnjevanju določenih pogojev uporabljala za predelavo in trženje kmetijskih proizvodov. Dejavnosti na kmetiji, ki so potrebne za pripravo proizvoda za prvo prodajo, kot so žetev, spravilo in mlatenje žit ali pakiranje jajc, ali prva prodaja prodajnim posrednikom ali predelovalcem se v tem primeru ne bi smele šteti za predelavo in trženje.
- (11) Sodišče je določilo¹⁰, da države članice po tem, ko Unija izda predpise za vzpostavitev skupne ureditve trga v določenem sektorju kmetijstva, ne smejo sprejeti nobenih ukrepov, ki bi lahko to ureditev trga omajali ali uvedli izjeme. Zato se ta uredba ne bi smela uporabljati za pomoč, katere znesek je določen na podlagi cene ali količine kupljenih proizvodov ali proizvodov, danih na trg. Prav tako se ne bi smela uporabljati za podporo, ki je povezana z obveznostjo, da se pomoč deli s primarnimi proizvajalci.
- (12) Ta uredba se ne bi smela uporabljati za izvozno pomoč ali pomoč, ki se dodeli pod pogojem, da se domačemu blagu ali storitvam pri uporabi daje prednost pred uvoženimi. Običajno se pomoč za kritje stroškov sodelovanja na sejnih, študij ali svetovalnih

---

⁷ Priporočilo Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij (UL L 124, 20.5.2003, str. 36).

⁸ Uredba Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgom pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe (UL L 187, 26.6.2014, str. 1).

⁹ Sklep Komisije 2012/21/EU z dne 20. decembra 2011 o uporabi člena 106(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije za državno pomoč v obliki nadomestila za javne storitve, dodeljenega nekaterim podjetjem, pooblaščenim za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena (UL L 7, 11.1.2012, str. 3).

¹⁰ Sodba Sodišča z dne 12. decembra 2002, Francija/Komisija, C-456/00, ECLI:EU:C:2002:753, točka 31.

storitev, potrebnih za uvajanje novega ali obstoječega proizvoda na novem trgu v drugi državi članici ali tretji državi, ne bi smela šteti za izvozno pomoč.

- (13) Kadar podjetje opravlja dejavnost v sektorjih, ki so izključeni iz področja uporabe te uredbe, poleg tega pa opravlja dejavnosti tudi v drugih sektorjih ali opravlja še druge dejavnosti, bi se morala ta uredba uporabljati za te druge sektorje ali dejavnosti, če zadevna država članica na ustrezen način, kot je ločevanje dejavnosti ali ločevanje računovodskih izkazov, zagotovi, da dejavnosti na izključenih sektorjih nimajo koristi od pomoči *de minimis*. Če ni mogoče zagotoviti, da so dejavnosti v sektorjih, za katere se uporabljajo nižje zgornje meje *de minimis*, deležne pomoči *de minimis* le do teh nižjih zgornjih mej, bi bilo treba uporabiti najnižjo zgornjo mejo za vse dejavnosti podjetja. Pomoč *de minimis* bi bilo treba v skladu z načeli, ki urejajo pomoč iz člena 107(1) PDEU, šteti kot dodeljeno v trenutku, ko se zakonska pravica prejema pomoči prenese na podjetje na podlagi veljavnega nacionalnega pravnega režima.
- (14) Da se prepreči izogibanje največjim intenzivnostim pomoči, določenim v različnih instrumentih Unije, se poleg pomoči *de minimis* za podjetja, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena, v zvezi z istimi upravičenimi stroški ne bi smela dodeliti še državna pomoč, če bi takšna kumulacija povzročila intenzivnost pomoči, ki presega že določeno intenzivnost za posebne okoliščine vsakega primera v uredbi o skupinskih izvzetjih ali v sklepu, ki ga je sprejela Komisija.
- (15) Ta uredba ne bi smela vplivati na uporabo Uredbe (EU) XXX za podjetja, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena. Državam članicam bi moralo biti še naprej prepuščeno, da se pri pomoči, dodeljeni za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, sklicujejo na to uredbo ali na Uredbo (EU) XXX.
- (16) Sodišče je v sodbi v zadevi Altmark¹¹ opredelilo številne pogoje, ki morajo biti izpolnjeni, da nadomestilo za opravljanje storitve splošnega gospodarskega pomena ne pomeni državne pomoči. Ti pogoji zagotavljajo, da nadomestila, omejena na neto stroške, ki jih imajo učinkovita podjetja pri opravljanju storitev splošnega gospodarskega pomena, ne pomenijo državne pomoči v smislu člena 107(1) PDEU. Če ti pogoji niso izpolnjeni, nadomestilo pomeni državno pomoč, ki se lahko razglasi za združljivo z notranjim trgovom na podlagi veljavnih pravil Unije. Da se ta uredba ne bi uporabljala za izogibanje pogojem iz sodbe Altmark in bi se preprečil vpliv pomoči *de minimis*, dodeljene v skladu s to uredbo, na trgovino zaradi kumulacije z drugim nadomestilom za isto storitev splošnega gospodarskega pomena, se pomoč *de minimis* v skladu s to uredbo ne bi smela kumulirati z nobenim drugim nadomestilom za isto storitev, ne glede na to, ali pomeni ali ne državno pomoč v skladu s sodbo Altmark ali pa združljivo državno pomoč v skladu s Sklepom 2012/21/EU ali Sporočilom Komisije 2012/C 8/03¹². Zato se ta uredba ne bi smela uporabljati za nadomestilo, prejeto za zagotavljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, v zvezi s katerimi se dodelijo še druge vrste nadomestil, razen kadar to drugo nadomestilo pomeni pomoč *de minimis*

---

¹¹ Sodba Sodišča z dne 24. julija 2003, Altmark Trans GmbH in Regierungspräsidium Magdeburg/Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH in Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgericht, C-280/00, ECLI:EU:C:2003:415, točke 88 do 93.

¹² Sporočilo Komisije – Okvir Evropske unije za državno pomoč v obliki nadomestila za javne storitve (2011) (UL C 8, 11.1.2012, str. 15).

v skladu z drugimi uredbami *de minimis* in se upoštevajo pravila o kumulaciji iz te uredbe.

- (17) Zaradi preglednosti, enake obravnave in pravilne uporabe zgornje meje pomoči *de minimis* bi morale vse države članice uporabljati enak način izračuna. Za lažji izračun bi bilo treba zneske pomoči, ki se ne dodelijo v obliki denarnih nepovratnih sredstev, pretvoriti v njihov bruto ekvivalent nepovratnih sredstev. Za izračun ekvivalenta nepovratnih sredstev preglednih vrst pomoči, ki niso nepovratna sredstva, ali pomoči, plačljivi v več obrokih, je treba uporabiti tržne obrestne mere, ki veljajo ob dodelitvi take pomoči. Za enotno, pregledno in enostavno uporabo pravil o državni pomoči bi se morale tržne obrestne mere za namene te uredbe šteti kot referenčne mere, kakor so trenutno opredeljene v Sporočilu Komisije 2008/C 14/02¹³.
- (18) Zaradi preglednosti, enake obravnave in učinkovitega spremljanja bi bilo treba to uredbo uporabljati samo za pomoč *de minimis*, ki je pregledna. Pregledna pomoč je pomoč, za katero je mogoče vnaprej brez ocene tveganja izračunati natančen bruto ekvivalent nepovratnih sredstev. Takšen natančen izračun se lahko na primer izvede za nepovratna sredstva, subvencionirane obrestne mere, limitirane davčne oprostitve ali druge instrumente, ki določajo omejitve in tako zagotovijo, da se ustrezna zgornja meja ne preseže. Določitev omejitve pomeni, da bi morala država članica, dokler ni znan natančen znesek pomoči, predpostavljati, da je znesek enak omejitvi, ter tako zagotoviti, da več ukrepov pomoči skupaj ne presega zgornje meje, določene v tej uredbi, in uporabiti pravila o kumulaciji.
- (19) Pomoč v obliki kapitalskih injekcij se ne bi smela šteti za pregledno pomoč *de minimis*, razen če skupni znesek injekcij javnega kapitala ne presega zgornje meje pomoči *de minimis*. Pomoč v obliki ukrepov tveganega financiranja v obliki naložb lastniškega kapitala ali navideznega lastniškega kapitala iz smernic o tveganem financiranju¹⁴ se ne bi smela obravnavati kot pregledna pomoč *de minimis*, razen če zadevni ukrep zagotavlja kapital, ki ne presega zgornje meje pomoči *de minimis*.
- (20) Pomoč v obliki posojil, vključno s pomočjo *de minimis* za tvegano financiranje v obliki posojil, bi se morala šteti za pregledno pomoč *de minimis*, če je bil bruto ekvivalent nepovratnih sredstev izračunan na podlagi tržnih obrestnih mer, ki so veljale ob dodelitvi pomoči. Za poenostavitev obravnavanja manjših kratkoročnih posojil je treba določiti jasno pravilo, ki je preprosto uporabljivo in ki upošteva tako znesek kot tudi trajanje posojila. Posojila, zavarovana s premoženjem, ki pokriva vsaj 50 % posojila, in ne presegajo bodisi 3 250 000 EUR in petletnega trajanja bodisi 1 625 000 EUR in desetletnega trajanja, bi se morala šteti za posojilo, katerega bruto ekvivalent nepovratnih sredstev ne presega zgornje meje *de minimis* v skladu s to uredbo. To temelji na izkušnjah Komisije ter upošteva inflacijo, do katere je prišlo od začetka veljavnosti Uredbe Komisije (EU) št. 360/2012, in verjetni razvoj v obdobju veljavnosti te uredbe. Glede na težave z določanjem bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev, dodeljenih podjetjem, ki morebiti niso sposobna vrniti posojila, se to pravilo za taka podjetja ne bi smelo uporabljati.

¹³ Sporočilo Komisije o spremembi metode določanja referenčnih obrestnih mer in diskontnih stopenj (UL C 14, 19.1.2008, str. 6).

¹⁴ Sporočilo Komisije – Smernice o državni pomoči za spodbujanje naložb tveganega financiranja (UL C 508, 16.12.2021, str. 1).

- (21) Pomoč v obliki jamstev, vključno s pomočjo *de minimis* za tvegano financiranje v obliki jamstev, bi bilo treba šteti za pregledno, če je bil bruto ekvivalent nepovratnih sredstev izračunan na podlagi premij varnega pristana iz obvestila Komisije o poroštvih za ustrezno vrsto podjetja¹⁵. Za poenostavitev obravnavanja kratkoročnih jamstev za zavarovanje do 80 % razmeroma majhnega posojila je treba določiti jasno pravilo, ki je preprosto uporabljivo in ki upošteva tako znesek zadevnega posojila kot tudi trajanje jamstva. To pravilo se ne sme uporabljati v primeru jamstev za osnovne transakcije, ki niso posojila, kot je v primeru jamstva za transakcije lastniškega kapitala. Poleg tega lahko države članice za izračun bruto ekvivalenta jamstev uporabijo metodologijo, ki je bila Komisiji priglašena v skladu s katero od drugih, tedaj veljavnih uredb Komisije s področja državne pomoči in ki jo je Komisija sprejela za tako, ki ustreza obvestilu o poroštvih¹⁶ oziroma kateremu koli od naslednjih obvestil, pod pogojem, da se sprejeta metodologija izrecno nanaša na vrsto jamstva in vrsto zadevne osnovne transakcije v okviru uporabe te uredbe. Glede na težave z določanjem bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev, dodeljenih podjetjem, ki morebiti niso sposobna vrniti posojila, se to pravilo za taka podjetja ne bi smelo uporabljati.
- (22) Kadar se shema pomoči *de minimis* izvaja prek finančnih posrednikov, bi bilo treba zagotoviti, da ti ne prejmejo nobene državne pomoči. To se lahko na primer doseže tako, da se od finančnih posrednikov, ki so upravičeni do državnega jamstva, zahteva plačilo trgu primerne premije ali da vse ugodnosti v celoti prenesejo na končne upravičence oziroma da se zgornja meja pomoči *de minimis* in ostali pogoji iz te uredbe upoštevajo na ravni posrednikov.
- (23) Po priglasitvi s strani države članice bi morala Komisija preveriti, ali ukrep pomoči, če ni v obliki nepovratnih sredstev, posojila, jamstva, kapitalske injekcije, ukrepa tveganega financiranja v obliki naložb lastniškega kapitala ali navideznega lastniškega kapitala, limitirane davčne oprostitve ali drugih instrumentov, ki določajo omejitve, vodi do bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev, ki ne presega zgornje meje pomoči *de minimis* in bi zato lahko spadal na področje uporabe te uredbe.
- (24) Komisija bi morala imeti možnost, da preverja izpolnjevanje pravil o državni pomoči in še zlasti, ali pomoč, dodeljena po pravilih *de minimis*, izpolnjuje pogoje teh pravil. V skladu z načelom lojalnega sodelovanja iz člena 4(3) Pogodbe o Evropski uniji bi morale države članice olajšati izvršitev te naloge z vzpostavitvijo potrebnih orodij, da se tako zagotovi, da skupni znesek pomoči *de minimis*, dodeljene istemu podjetju za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, ne preseže splošne dopustne zgornje meje. Za zagotovitev, da se ne preseže ustrezna zgornja meja in da se zadosti pravilom o kumulaciji, je treba od držav članic zahtevati, da nadzorujejo odobreno pomoč. Za izpolnitev te obveznosti bi morale države članice zagotoviti popolne informacije o dodeljeni pomoči *de minimis* v registru na ravni Unije ali nacionalni ravni in preveriti, da nobena nova dodelitev pomoči ne presega ustrezne zgornje meje.
- (25) Ob upoštevanju legitimnega interesa za preglednost, da se javnost obvešča o uporabi državnih sredstev, Komisija ob tehtanju potrebe po preglednosti in pravic na podlagi pravil o varstvu podatkov ugotavlja, da je objava imena upravičenca do pomoči, kadar

¹⁵ Na primer Obvestilo Komisije o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES za državno pomoč v obliki poroštev (UL C 155, 20.6.2008, str. 10).

¹⁶ Glej prejšnjo opombo.

je upravičenec do pomoči fizična oseba ali pravna oseba, ki ima ime fizične osebe, upravičena. Pravila o preglednosti so namenjena doseganju boljše skladnosti, večje odgovornosti, medsebojnim strokovnim pregledom in navsezadnje učinkovitejši javni porabi.

- (26) Ta uredba ne vpliva na zahteve prava Unije na področju javnih naročil ali dodatnih zahtev, ki izhajajo iz PDEU ali sektorske zakonodaje Unije.
- (27) Ob upoštevanju pogostosti, s katero mora Komisija na splošno revidirati pomoč *de minimis*, dodeljeno podjetjem, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena, bi bilo treba obdobje uporabe te uredbe omejiti.
- (28) Po izteku veljavnosti te uredbe bi morale imeti države članice na voljo prilagoditveno obdobje šestih mesecev v zvezi s pomočjo *de minimis*, zajeto v tej uredbi –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Področje uporabe

- 1. Ta uredba se uporablja za pomoč, dodeljeno podjetjem, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena v smislu člena 106(2) PDEU.
- 2. Ta uredba se ne uporablja za:
  - (a) pomoč, dodeljeno podjetjem, dejavnim v sektorjih ribištva in akvakulture, ki ju zajema Uredba (EU) št. 1379/2013 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁷;
  - (b) pomoč, dodeljeno podjetjem, dejavnim v sektorju primarne proizvodnje kmetijskih proizvodov;
  - (c) pomoč, dodeljeno podjetjem, dejavnim v sektorju predelave in trženja kmetijskih proizvodov, v primerih:
    - (i) kadar je znesek pomoči določen na podlagi cene oziroma količine takih proizvodov, ki so kupljeni od primarnih proizvajalcev ali jih je na trg dalo zadevno podjetje;
    - (ii) kadar je pomoč pogojena s tem, da se delno ali v celoti prenese na primarne proizvajalce;
  - (d) pomoč za dejavnosti, povezane z izvozom v tretje države ali države članice, in sicer pomoč, neposredno povezano z izvoženimi količinami, vzpostavitev in delovanjem distribucijske mreže ali drugimi tekočimi izdatki, povezanimi z izvozno dejavnostjo;
  - (e) pomoč, ki se dodeli pod pogojem, da se domačim proizvodom in storitvam pri uporabi daje prednost pred uvoženimi.
- 3. Če je podjetje dejavno v sektorjih iz točk (a), (b) ali (c) odstavka 2 ter je poleg tega dejavno v enem ali več sektorjih ali opravlja še druge dejavnosti, ki sodijo na področje

¹⁷ Uredba (EU) št. 1379/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ureditvi trgov za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1184/2006 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 104/2000 (UL L 354, 28.12.2013, str. 1).

uporabe te uredbe, se ta uredba uporablja samo za te sektorje ali dejavnosti in za pomoč, dodeljeno v zvezi s temi sektorji ali dejavnostmi, če zadevna država članica na ustrezen način, kot je ločevanje dejavnosti ali ločevanje računovodskih izkazov, zagotovi, da dejavnosti v sektorjih, ki so izključeni iz področja uporabe te uredbe, niso deležne pomoči *de minimis* v okviru te uredbe.

Člen 2

Opredelitev pojmov

1. V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:
  - (a) „kmetijski proizvodi“ pomeni proizvode, navedene v Prilogi I k PDEU, razen ribiških proizvodov in proizvodov akvakulture, ki jih ureja Uredba (EU) št. 1379/2013;
  - (b) „predelava kmetijskih proizvodov“ pomeni vsak postopek na kmetijskem proizvodu, po katerem proizvod ostane kmetijski proizvod, razen dejavnosti na kmetiji, potrebnih za pripravo živalskega ali rastlinskega proizvoda za prvo prodajo;
  - (c) „trženje kmetijskih proizvodov“ pomeni kmetijske proizvode imeti na zalogi ali razstavljati z namenom prodaje, ponujati za prodajo, dobavljati ali na kateri koli drug način dajati na trg, razen prve prodaje primarnega proizvajalca prodajnemu posredniku ali predelovalcu ter vse dejavnosti, s katerimi se proizvod pripravi za tako prvo prodajo; prodaja, ki jo opravi primarni proizvajalec končnemu potrošniku, se šteje za trženje kmetijskih proizvodov, če se opravlja v ločenih, za to namenjenih prostorih.
2. „Enotno podjetje“ za namene te uredbe pomeni vsa podjetja, ki so med seboj najmanj v enem od naslednjih razmerij:
  - (a) podjetje ima večino glasovalnih pravic delničarjev ali družbenikov drugega podjetja;
  - (b) podjetje ima pravico imenovati ali odpoklicati večino članov upravnega, poslovnega ali nadzornega organa drugega podjetja;
  - (c) podjetje ima pravico izvrševati prevladujoč vpliv na drugo podjetje na podlagi pogodbe, sklenjene s tem podjetjem, ali določbe v njegovi družbeni pogodbi ali statutu;
  - (d) podjetje, ki je delničar ali družbenik drugega podjetja, na podlagi dogovora z drugimi delničarji ali družbeniki tega podjetja samo nadzoruje večino glasovalnih pravic delničarjev ali družbenikov tega podjetja.

Podjetja, ki so v katerem koli razmerju iz točk 2(a) do (d) prek enega ali več drugih podjetij, prav tako veljajo za enotno podjetje.

Člen 3

Pomoč de minimis

1. Za pomoč, dodeljeno podjetjem za opravljanje storitve splošnega gospodarskega pomena, se šteje, da ne izpolnjuje vseh meril člena 107(1) PDEU in je zato izvzeta iz

obveznosti priglasitve iz člena 108(3) PDEU, če izpolnjuje vse pogoje, določene v tej uredbi.

2. Skupni znesek pomoči *de minimis*, ki ga država članica dodeli enotnemu podjetju, ki opravlja storitve splošnega gospodarskega pomena, ne sme presegati 650 000 EUR v katerem koli obdobju treh poslovnih let. Obdobje treh poslovnih let se določi glede na poslovna leta, ki jih uporablja podjetje v zadevni državi članici.
3. Pomoč *de minimis* ne glede na datum plačila pomoči *de minimis* podjetju velja za dodeljeno takrat, ko se zakonska pravica do prejema pomoči dodeli podjetju v skladu z veljavnim nacionalnim pravnim sistemom.
4. Zgornja meja 650 000 EUR, določena v odstavku 2, se uporablja ne glede na obliko pomoči *de minimis* ali zastavljene cilje pomoči ter ne glede na to, ali se pomoč, ki jo dodeli država članica, v celoti ali le delno financira iz sredstev Unije, ki so pod nadzorom te države članice.
5. Pomoč se za namene zgornje meje, določene odstavku 2, izrazi v gotovinskih nepovratnih sredstvih. Vsi uporabljeni zneski so bruto zneski, tj. pred odbitkom davkov ali drugih dajatev. Kadar se pomoč ne dodeli v obliki nepovratnih sredstev, je znesek pomoči enak bruto ekvivalentu nepovratnih sredstev.
6. Pomoč, plačljiva v več obrokih, se diskontira do svoje vrednosti, ki jo ima ob dodelitvi. Obrestna mera, ki se uporablja za diskontiranje, je diskontna stopnja, ki velja ob dodelitvi pomoči.
7. Če bi nova pomoč *de minimis* za storitve splošnega gospodarskega pomena presegla ustrezno zgornjo mejo iz odstavka 2, noben del te nove pomoči ni deležen ugodnosti iz te uredbe.
8. V primeru združitve ali pripojitve se vsa prejšnja pomoč *de minimis*, dodeljena kateremu koli od podjetij, udeleženi v združitvi, upošteva pri ugotavljanju, ali nova pomoč *de minimis* za novo ali prevzemno podjetje presega ustrezno zgornjo mejo. Pomoč *de minimis*, ki je bila zakonito dodeljena pred združitvijo ali pripojitvijo, ostane zakonita.
9. Če se podjetje razdeli na dve ali več ločenih podjetij, se pomoč *de minimis*, dodeljena pred razdelitvijo, dodeli podjetju, ki je bilo deležno, in to je načeloma podjetje, ki prevzame dejavnosti, za katere se je pomoč *de minimis* uporabila. Če taka dodelitev ni mogoča, se pomoč *de minimis* dodeli sorazmerno na podlagi knjigovodske vrednosti lastniškega kapitala novih podjetij na dejanski datum razdelitve.

Člen 4

Izračun bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev

1. Ta uredba se uporablja le za pomoč, za katero je mogoče bruto ekvivalent nepovratnih sredstev natančno izračunati vnaprej in brez vsakršne potrebe po oceni tveganja (v nadaljnjem besedilu: pregledna pomoč).
2. Pomoč v obliki nepovratnih sredstev ali subvencionirane obrestne mere velja za pregledno pomoč *de minimis*.
3. Pomoč v obliki posojil velja za pregledno pomoč *de minimis*, če:

- (a) upravičenec ni niti v kolektivnem postopku zaradi insolventnosti niti v skladu z nacionalno zakonodajo ne izpolnjuje meril za uvedbo kolektivnega postopka zaradi insolventnosti na zahtevo njegovih upnikov. V primeru velikih podjetij je upravičenec v položaju, ki je primerljiv vsaj z bonitetno oceno B–, in
  - (b) je posojilo zavarovano s premoženjem, ki krije vsaj 50 % posojila, posojilo pa znaša bodisi 3 250 000 EUR v obdobju petih let bodisi 1 625 000 EUR v obdobju desetih let; če je posojilo manjše od teh zneskov ali je dodeljeno za manj kot pet oziroma deset let, se bruto ekvivalent nepovratnih sredstev tega posojila izračuna kot ustrezni delež ustrezne zgornje meje, določene v členu 3(2), ali
  - (c) je bil bruto ekvivalent nepovratnih sredstev izračunan na podlagi referenčne obrestne mere, ki se je uporabljala ob njihovi dodelitvi.
4. Pomoč v obliki kapitalskih injekcij velja za pregledno pomoč *de minimis* samo, če skupni znesek injekcije javnega kapitala ne presega zgornje meje pomoči *de minimis*.
5. Pomoč v obliki ukrepov tveganega financiranja v obliki naložb lastniškega kapitala ali navideznega lastniškega kapitala se šteje za pregledno pomoč *de minimis* samo, če kapital za enotno podjetje ne presega zgornje meje pomoči *de minimis*.
6. Pomoč v obliki jamstev velja za pregledno pomoč *de minimis*, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
- (a) upravičenec ni niti v kolektivnem postopku zaradi insolventnosti niti v skladu z nacionalno zakonodajo ne izpolnjuje meril za uvedbo kolektivnega postopka zaradi insolventnosti na zahtevo njegovih upnikov. V primeru velikih podjetij je upravičenec v položaju, ki je primerljiv vsaj z bonitetno oceno B–, in
  - (b) jamstvo ne presega 80 % osnovnega posojila in bodisi jamstvo znaša 4 875 000 EUR ter traja pet let bodisi jamstvo znaša 2 437 500 EUR ter traja deset let; če je zajamčeni znesek manjši od teh zneskov ali jamstvo traja manj kot pet oziroma deset let, se bruto ekvivalent nepovratnih sredstev tega jamstva izračuna kot ustrezni delež ustrezne zgornje meje, določene v členu 3(2), ali
  - (c) je bil bruto ekvivalent nepovratnih sredstev izračunan na podlagi premij varnega pristana iz obvestila Komisije ali
  - (d) se pred izvajanjem
    - (i) metodologija za izračun bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev jamstva prikladi Komisiji v skladu s katero od drugih, tedaj veljavnih uredb Komisije s področja državnih pomoči in jo Komisija sprejme za tako, ki ustreza obvestilu o jamstvu oziroma kateremu koli od naslednjih obvestil, in
    - (ii) sprejeta metodologija izrecno nanaša na vrsto jamstva in vrsto zadevne osnovne transakcije v okviru uporabe te uredbe.
7. Pomoč v obliki drugih instrumentov velja za pregledno pomoč *de minimis*, če instrument določa omejitve, ki zagotavlja, da se ustrezna zgornja meja ne preseže.

Člen 5

Kumulacija

1. Pomoč *de minimis*, dodeljena v skladu s to uredbo, se ne sme kumulirati z državno pomočjo v zvezi z istimi upravičenimi stroški ali državno pomočjo za isti ukrep tveganega financiranja, če bi se s takšno kumulacijo presegla največja intenzivnost pomoči ali znesek pomoči, določen za posebne okoliščine vsakega primera v uredbi o skupinskih izvzetjih ali sklepu Komisije.
2. Pomoč *de minimis* na podlagi te uredbe se lahko kumulira s pomočjo *de minimis* na podlagi drugih uredb *de minimis* do zgornje meje iz člena 3(2).
3. Pomoč *de minimis* na podlagi te uredbe se ne kumulira z nikakršnim nadomestilom v zvezi z opravljanjem iste storitve splošnega gospodarskega pomena ne glede na to, ali pomeni državno pomoč ali ne.

Člen 6

Spremljanje

1. Če namerava država članica podjetju na podlagi te uredbe dodeliti pomoč *de minimis*, to podjetje pisno obvesti o predvidenem znesku pomoči, izraženem v bruto ekvivalentu nepovratnih sredstev, o storitvi splošnega gospodarskega pomena, za katero je dodeljena, in o tem, da gre za pomoč *de minimis*, pri čemer se izrecno sklicuje na to uredbo ter navede njen naslov in mesto objave v *Uradnem listu Evropske unije*.
2. Če se pomoč *de minimis* v skladu s to uredbo dodeli različnim podjetjem na podlagi sheme in se v okviru te sheme podjetjem dodelijo različni zneski individualne pomoči, lahko zadevna država članica izpolni obveznost obveščanja tako, da podjetja obvesti o fiksnem znesku, ki ustreza največjemu znesku pomoči, ki se dodeli v okviru te sheme. V takih primerih se s tem fiksnim zneskom določi, ali je bila upoštevana zgornja meja iz člena 3(2).
3. Preden država članica dodeli pomoč, mora pridobiti izjavo podjetja, ki opravlja storitev splošnega gospodarskega pomena, v pisni ali elektronski obliki o kakršni koli drugi pomoči *de minimis*, ki jo je prejelo na podlagi te ali drugih uredb *de minimis* v predhodnih dveh poslovnih letih in v tekočem poslovnem letu.
4. Države članice zagotovijo, da je na voljo centralni register pomoči *de minimis*, ki vsebuje popolne informacije o vseh pomočeh *de minimis*, ki jih dodeli kateri koli organ v zadevni državi članici podjetjem, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena. Centralni register pomoči *de minimis* se vzpostavi v šestih mesecih po začetku veljavnosti te uredbe. Centralni register pomoči *de minimis* mora biti vzpostavljen tako, da omogoča enostaven dostop do informacij. Informacije se objavijo v obliki nelastniških preglednic, ki omogočajo iskanje, izpis in prenos ter enostavno objavo na spletu, na primer v formatu CVS ali XML. Centralni register pomoči *de minimis* mora biti dostopen prek spletnega mesta brez kakršnih koli omejitev, kot je predhodna registracija uporabnika. Namesto tega lahko države članice popolne informacije o vseh pomočeh *de minimis*, ki jih dodeli kateri koli organ v zadevni državi članici, zagotovijo v registru na ravni Unije, če je na voljo. Države članice objavijo informacije iz odstavka 6 o vseh pomočeh *de minimis*, ki jih dodeli kateri koli organ v zadevni državi članici, v centralnem registru na nacionalni ravni ali ravni Unije najpozneje v 20

delovnih dneh po dodelitvi pomoči. Odstavki 1 do 3 se za državo članico prenehajo uporabljati od trenutka, ko informacije v centralnem registru na nacionalni ravni ali ravni Unije zajemajo obdobje treh poslovnih let za vso pomoč *de minimis*, ki jo je dodelila ta država članica.

5. Država članica dodeli novo pomoč *de minimis* na podlagi te uredbe šele po tem, ko je preverila, da z novo pomočjo skupni znesek pomoči *de minimis*, dodeljen zadevnemu podjetju, ne bo presegel zgornjih mej iz člena 3(2) ter da so izpolnjeni vsi pogoji iz te uredbe.
6. Države članice v centralnem registru pomoči *de minimis* na ravni Unije ali nacionalni ravni objavijo naslednje informacije:
  - (a) identifikacijo upravičenca, kar vključuje ime upravičenca in njegovo identifikacijsko oznako (identifikacijska številka in vrsta identifikacije);
  - (b) znesek pomoči;
  - (c) datum dodelitve pomoči;
  - (d) organ, ki dodeli pomoč;
  - (e) instrument pomoči;
  - (f) sektor, ki ga zadeva nadomestilo, na podlagi statistične klasifikacije gospodarskih dejavnosti v Evropski skupnosti, vzpostavljene z Uredbo (ES) št. 1893/2006 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁸.
7. Države članice evidentirajo in zbirajo vse informacije v zvezi z uporabo te uredbe. Take evidence vsebujejo vse informacije, potrebne za dokaz, da so bili izpolnjeni pogoji iz te uredbe. Evidence o individualni pomoči *de minimis* se hranijo deset poslovnih let od datuma dodelitve pomoči. Evidence o shemi pomoči *de minimis* se hranijo deset let od datuma, ko je bila dodeljena zadnja individualna pomoč v okviru take sheme.
8. Komisija lahko od zadevne države članice pisno zahteva, naj ji v 20 delovnih dneh ali daljšem roku, če je tako določeno v zahtevi, predloži vse informacije, za katere Komisija meni, da so potrebne za oceno, ali so izpolnjeni pogoji iz te uredbe, zlasti skupni znesek pomoči *de minimis* v skladu s to uredbo in drugimi uredbami *de minimis*, ki ga je prejelo katero koli podjetje.

Člen 7

Prehodne določbe

1. Ta uredba se uporablja za pomoč *de minimis*, ki je bila za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena dodeljena pred datumom začetka njene veljavnosti, če pomoč izpolnjuje vse pogoje iz te uredbe. Vsaka pomoč za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, ki ne izpolnjuje navedenih pogojev, se oceni v skladu z ustreznimi sklepi, okviri, smernicami, sporočili in obvestili.
2. Za vsako individualno pomoč *de minimis*, dodeljeno med 25. aprilom 2012 in 31. decembrom 2023, ki izpolnjuje pogoje iz Uredbe (EU) št. 360/2012, se šteje, da ne

---

¹⁸ Uredba (ES) št. 1893/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o uvedbi statistične klasifikacije gospodarskih dejavnosti NACE Revizija 2 in o spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 3037/90 kakor tudi nekaterih uredb ES o posebnih statističnih področjih (UL L 393, 30.12.2006, str. 1).

izpolnjuje vseh meril iz člena 107(1) PDEU, in je zato izvzeta iz zahteve glede priglasitve iz člena 108(3) PDEU.

3. Po koncu obdobja veljavnosti ali spremembi te uredbe se lahko kakršna koli shema pomoči *de minimis*, ki izpolnjuje pogoje iz te uredbe, izvaja še nadaljnjih šest mesecev.

Člen 8

Začetek veljavnosti in obdobje uporabe

Ta uredba začne veljati 1. januarja 2024.

Uporablja se do 31. decembra 2030.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Komisijo

predsednica
Ursula von der Leyen